

ПРОСПЕРЪ МЕРИМЕ.

МИШЕЛОВЕЦЪ.

(приказка).

Прѣди много, много години, жителитѣ на единъ морски градъ бѣха нападнати отъ неизброимо множество мишки и пълхове. Тѣ идѣха отъ къмъ сѣверъ и се тълпяха толкова гжсто, че колата не можеха да се движатъ по пжтищата, гдѣто се явяваше този врагъ.

Всичко биваше изпоядено въ нѣколко минути. Да унищожатъ хиляди килограми жито въ нѣкой голѣмъ хамбаръ, за тѣхъ бѣше толкова лесна работа, колкото за мене да изпия чаша чай.

Капани, примки, отрови — всичко бѣше напразно. Докараха отнѣждѣ една химия, натоварена съ хиляда и сто котки. Но и това не помогна. Проклетия и туй то! Унищожишъ хиляда мишки, а на тѣхно мѣсто прииждатъ десетъ хиляди, и то още по-гладни. И наистина, ако не бѣше се намѣрилъ лѣкъ противъ тоя бичъ, въ града не би останало нито зърно жито, и жителитѣ биха измрѣли отъ гладъ.

Ето единъ день прѣдъ градския съвѣтъ се яви единъ едъръ мургавъ човѣкъ съ голѣми очи и широки уста, които се отваряха чакъ до ушитѣ му, облѣченъ въ: червена салта-марка, широки панталони съ кордели, съ висока островърха шапка, съ сиви чорапи и обуца съ огнено-червени връски. На гърба му висѣше малка торбичка. Като че го гледамъ и сега.

Той прѣдложи на кмета, срѣщу възнаграждение отъ сто дуката, да освободи града отъ тази напасть. Разбира се, кметътъ веднага се съгласи.